

Womhaj Bóh!

Cyklo 22.
28. meje.

Četnik 3.
1893.

Serbske njeđzelske łopjenka.

Wudawaju ƙo kóždy ƙobotu w Smolerjez knihicizščezerni w Budyschinje a ƙu tam dostacž sa sčtwórtlětnu pšchedplatu 40 ny.

Njeđzela Bozeje Trojizy.

Rom. 11, 33: „D kajka hlubokošč teho bohactwa, woboje teje mudroščje a wědomnoščje Bozeje.“

Dr. Marčzin Luther praji w krašnym předomanju wo epistole dženšnišeho dnja ƙlědowaze: Wótzojo ƙu derje čimili, so ƙu wěru jednorje tač sestajeli, kaž ju džěczi spěwaju: Za wěrju do Boha Wótza, stworiczela njebjěšow a semje a do Jesom Ahrysta, jeho jenicžeho ƙyna atd. a do ƙwjateho Ducha. Tole wušnjacze nješšmy my činili ani njemyšlili, přjedawšchi wótzojo tež niz; ale kaž pčzola měd se wschelatich, lubošnych kwětkow hromadži, tač je tole wušnjacze s profetiškich a japosčtolškich knihow, to je, s zyleho ƙwjateho pišma dušchnje krótko sestajene sa džěczi a sa nje-wuczenych kšesčizjanow, so ƙo s prawom mjenuje japosčtolške wušnjacze abo wěra, pšchetož wone je tač stajene, so by jo ničto lěpje a dušnišcho a tač krótko a jašnje sestajecž njemóhł. A je ƙo stajnje w zyrkwi mēniło, so ƙu je pač japosčtololojo ƙami sestajeli, pač je s jich spišow abo předomanjow jich najlěpšich wuczomzow sestajene.

A přenjemu ƙo sapocznje tač: Za wěrju. Do toho? Do Boha Wótza. To je přenja parschona w bójštwje. A so by wschitke tři parschony čim prawišcho rozdžělicž móhł, ƙo wupraji wošebnošč abo skutč kóždeje, w kotrejž ƙo wona wošebje wopokasuje. Pšchetož, byrnjež je wěro, so tónle skutč njeje ƙam jeneje parschony, ale zyleho, jeneho, bójškeho, wěczneho bjeza, so prajicž dyrbinymy: Bóh Wótz, Bóh Ssyn, Bóh ƙwjaty Duch je njebjěša a semju stworil: tola ƙo jow šjewi tajki skutč parschony Wótza, so je wón

přenja parschona, dofelž wón ƙo hewač w žanym skutku widomnje a swonkownje njepokasuje, hač w stworjenju wschěch wězow, kotrejž je přeni skutč bójškeje majestosče pšchecziwo stworjenjam. Ale prawje a wošebje ƙo wón s tutym ƙłowom „Wótz“ wot teju drugeju parschonow rozdželi, so by ƙo pokasało, so je wón přenja parschona a wot žaneho drugeho, Ssyn pač a ƙwjaty Duch staj wot Wótza.

Ƙotom rěczi wěra dale: Za wěrju hiščje do jeneho, tiž je tež Bóh (pšchetož wěricž je tajka wěz, so ƙo nje-šluscha sa žane stworjenje, ale jeno sa Boha). Šchto dha rěka wěricž? Jesušč Ahrystušč, Boži jenicžki narodženy ƙyn. Tač ƙu kšesčizjenjo spěwali nětk dlěhe hač pjatnacze stow lět, hač wschitzy wěrjazi wot spocžatka ƙwěta, a hač runje nješšu runje te ƙame ƙłowa mēli, dha ƙu tola runje to ƙame wērili a wušnjawali. Duž je nětk to tón přeni rozdžěl Boha Ssyna, so wón rěka jenicžki ƙyn Boži. Pšchetož hač runje hewač wschitzy jandželjo, hač wschitzy kšesčizenjo Boži ƙynojo a džěczi rěčaju, dha tola žadyn njerěka jenicžki ƙyn, ale tón Ahrystušč je ƙo ƙam tač wot Wótza narodžil, so wón nima ƙwojeho runjecza bješ wschěmi stworjenjami, ani bješ jandželemi, mjenujzy so je wón wěrný ƙyn, to je, teho ƙameho bójškeho, wěczneho, nještworjeneho bjeza Boha Wótza.

Ƙotom ƙu dale spomnjene jeho wošebite skutki, „tiž je ƙo podjal wot ƙwjateho Ducha, narodžil ƙo wot kšezny Marje, čzerpil pod Pontiom Pilatom, kšizžowaný, wumrjel a pohrjebany, dele špil do hele, na tšezim dnju sa ƙo stanył, horje špil do njebjěš, ƙedži s prawizy Boha, wscheho-

mózneho Wótza, wotbal wón pschincz budže, budžicž žiwych a mornych". S tym šo rosdželi Ssyn po šwojim šamšnym wašchnju; pschetož wón šam, niz Wótz ani šwjaty Duch, je šo wěrny człowjek šczinił, čželo a krej, kaž my šmy.

A tšecžemu pschindže: Ša wěrju do šwjateho Ducha. W tym šo mjenuje šašo wošebna parschona, tola tež bójškeho byčža š Wótzom a se Ssynom, pschetož njedyrbimy do nikoho šhiba jeno do wěrneho Boha wěrícž, po přenjej šasni: Ša šym tón šnjes twój Bóh, ty njedyrbišč žanych druhich Bohow mēcž pschi mni. A tak je na najšrucžišcho w tutym wušnacžu wopšchijate, woboje, jednota bójškeho byčža, šo my wěrimy a šo modlimy š jenemu, tola w štjoch rosdželenych parschonach, kaž je tajki rosdžel šjewjeny tež w šwjatej ššchženizy, hdyž šmy ššchženi na jenicžkeho Boha mjeno a tola Šhryštuš šasa: w mjenje Boha Wótza a Ssyna a šwjateho Ducha ššchžicž.

Tuteje parschony wošobnošč je nětk ta, šo wona wušhadža woboje wot Wótza a wot Ssyna, duž tež reša Duch, woboje Bóži a Ssynowy, šiz je wulaty do człowškich wutrobom a šo šjewi w tym škutku, šo žyrkej Šhryštušowu šhromadžuje we wšchěch žyrkwjach, ju roššwětluje a šahori wutrobny š jenej wěrje psches šłowo ewangeliya a ju wuššwjećuje, žiwu a šbóžnu čžini.

O šwjata Bóža Trojiza,
Ty šama lutka jednota,
My wěcznje tebe čžescžimy,
Ššlyšch, hdyž šo š tebi modlimy.
Šamjen.

Šnutštowne mišionstwo.

(Šokracžowanje.)

Šad mlodymi je šnutštowne mišionstwo wumóžazu luboščž na wšchelate wašchnje wopokajalo. Wošebje w našchim wótžnym kraju je šnutštowne mišionstwo na tym poli škutlowanja do předka šrocžilo. Šdyž šo tež pola naš tajke wuštwawy šažožile nješbu, kaž w Šranžowškej, do kotrychž móža maczerje tež hižo čžěščne džěcži pschinesčž, hdyž rano na džělo džēja, dha to tež na žane wašchnje njewobžarujemy; pschetož w tym šranžowškim šažoženi je wulki štrach, dokelž dyrbi maše džěcžo maczerneho šhadanja parowacž. My paš mamy pola naš druge wužitnišche wuštwawy. Šowarštwy ša šhude njedželnicže w městach ššchšchžijanskej luboščži pučž pschihotuja do domow njedželnicžow a čžěšchnych. Šimale we wšchitkich městach mamy tak mjenowane šchule, w kotrychž šo maše džěcži wodnjo šhadaja a rošwucžuja, kaž došho šu šarschi na džěle; wone šo w nowišchim čžadžu džěcžaze šahrody mjenuja. Šak šu tež na město přjedawšchich tak mjenowanych njedželškich šchulow, šajkež je w Amerizy a Šendželškej namatašch a w kotrychž šo šhude džěcži w čžitanju a w Bóžim šłowje rošwucžuja, štušiče šemšchenja ša džěcži: Wone šo džěšnišchi džěni we wšchitkich wjetšchich městach wotbywaja a hdyž je licžba džěcži to šemšchenjo wopšhtazych we wjetšchich městach a wošadach tak wulka, šo jedyn duchowny je wšchitke šam rošwucžowacž njemóže, je džělacžerjam a džělacžerškam, šotšiz šu šwolnivi šobu pomhacž, móžnošč poščicžena, tych mašych rošwucžicž. Šdyž špišacžel tuteho naštwaka w Šipšku študowawšche, buchmy my jako študencži napominani, šo na tych džěcžazych šemšchenjach jako pomoznižy wobdžělicž a jich wjele tež rady š temu škutkej rušuš poščicži. Šdyž šo hacž dotal wo to jedanšche te mlode wutrobny w Bóžim šłowje rošwucžowacž a jim ewangelišon wo Šhryštušbu do wutrobny šašchžepicž, je paš tež pschiščušnošč šnutštowneho mišionštwy, šo na tych mlodych dopomnicž, šotšiz šu w štrawšche šo šabšudžicž: Wo tym mamy dale jednacž.

A temu šu šo wumóžerške domy a šowarštwy ša šajke džěcži šažožile, šotrež wošebje ššchšchžijanskeje pomozny potrebaja, šo byčhu šo šhódnje wocžahnyle. Wone šu šo přenje w našchim wótžnym kraju šažožile a šo dale roššchěrjate, tak šo je to polo škutlowanja šnutštowneho mišionštwy tu šhwilu š Bóžej pomozu rjenje wobdžělane a šo je na nim šnutštowne mišionstwo rjane plody žnjecž móšlo. My pschi tym hišchže junšrocž na wumóžerški dom w Šodžiju pokajamy, šotryž je tajki wuštwaw šnutštowneho mišionštwy. Šchtož

Šawot 1 Šim. 3, 1. 2. jako šnamjo čžěškich čžadžow mjenuje, „njepoškušnošč pschecžiwu šarschim“, šo nam w našchim čžadžu w šažožnej měrje pokajuje. Šu je šoreni wšchitkich tych šłoščow, šotrež tajžy w pošdžišchim žiwjenju čžinja, — duž dyrbi šnutštowne mišionstwo tón šoreni teho šteho wutorhacž špštacž. A najššchšchi pučž je wěšče w tutych wuštwawach pokajany, w kotrychž džělacžerjo wot lubošče Šhryštušoweje šahorjeni tych mlodych š šhutyym rošwucženjom š pravemu žiwjenju wubudžuja a napominaju. Šale paš je š tutych wuštwawach tež šašo pučž pokajany do domow, š kotrychž šu šo džěcži pschijate. Šusto šu šarschi šami šobu wina, šo je džěcžo na njeprawym pučžu, dokelž w jeho domach prawy duch njeknježi; teho dla dyrbja šo tajžy šarschi wopštwowacž wot tajkich, šotšiz šłowo a Duch Šhryštušowy, š temu štrošcht, došru radu a šhódnje wašchnje do domow nošcha. S tym šo niz jenož na te džěcži, šotrež šu hišchže domach, došru šačžičež čžini, ale šarschi šami budža wabjeni, šwoje džěcži ššchšchžijanszy wotčžahnycž. Š došom šo temu štrawškej napšchecžiwu džěla, šo džěcži, hdyž šo š wuštwawach šašo domoj pušchžža, domach šajke žiwjenje widža, šotrež je žyle pschecžiwu temu wšchemu, šchtož je šo jim wucžilo.

(Šokracžowanje)

Šhěrlušch na šwjatu Trojizu

wot dr. M. Luthera š šačžanškeho: O lux beata Trinitatis.

Šłoš: Šy, Šhryšchže, džěni a šwětko.

Šiz my šče štjo we jednocže,
Šedyn wěrny Bóh wot wěcznoščže;
Šdyž šłonžo š dnjom šo našhili,
Šaš wašche šwětko roššwěcži.
Čže, Bóžo, rano šhwalimy,
Ššow mječžor š tebi modlimy,
Šašch šhudny šhěrlušch čžescži čže
Šot nětk hacž do wšchěj wěcznoščže,
Šudž tebi, Šwěcže, wěczna čžescž,
A ty, Bóh šyno, čžyž naš wješčž,
Šež tebi, Šucho štrošhtarjo,
Šudž čžescž do čžadža wěczneho.

Še ščěnu šmšercže.

Šot Šrnšta Šberša.

Šišchžožil Šenfo.

(Šokracžowanje.)

„My wěšče tu a tam jara šhudnych ludži nadešdžecže“, rjekny Šrubertowa. „Šola naš je hižo šhudoby doščž, a ja njewěrič šebi, šnješa duchowneho šawoščacž dacž, dokelž šo bojach, šo do šajkeho šhubjeneho bydlišchžža pschincž njebudže; šym paš wóndano wo mužju šhšchaka, šiz ani šoža mēš njeje, na šotrež by šo š wumrjecžu lehnycž móšl.“

„Duchowny pschindže rady do wašcheje šhudžiny“, wotmolwi mēšchžanški mišionar. „Woprawdže nadešdu šo ludžo, šiz šu wjele šhudšchi hacž wy — šhudži na šemškich a šhudži na njebješkich šubšach. Šišchi mošich do domowšhodženjach namatach 70 lēt štaru žonu. Šamatach ju w šajškim šhubjenštwje, šo šo wopššacž njehodži. Ša štara žona ležesche žyle naha na se šłowu wušščanym mēšche, jenož š šuchom žychi pschikryta. A tuto šhubjene lēhwo njemóže wona ženje wopušchžicž, dokelž je žyle šrawšna. Ša šlidže pschēd šožom šteješche šornž š čžornym šhofejom a pošdla njeho šuch šucheho šhlēba — to bē jeje žyroba ša žylicžki džěni. Šruša žona, wošlo 60 lēt štara, bydli š nej šhromadže, je paš žyly džěni w přjecžkach, tak šo je ta štara šhora žona šama lutka. Šato šo ša džěcžimi woprašchach, přajesche wona: „Moje džěcži šo wo mnje njestaruju.“ Ša dacž šebi šotom adrešny tych džěcži, wošebje jeneje woženjeneje džowli, přajicž. — Šato wona dale rjekny: „Mi žadny lēšar wjazy pomhacž njemóže“, woprašchach šo jeje, hacž teho najwjetšcheho lēšarja a pomozniša njěšaje; tón móšl jej hišchže derje pomhacž, hdy by jeho wo to prošyla. Ša žona na mnje šhadawšche a džěšche: „Šak dha dyrbjaš teho šnacž? Ša hižo wjele lēt došho se šštwy njepšchindu, tež njeby šajki wuššoki, wošebny šnjes še mni pschišchot do mojeje šhudoby.“ Šdyž jej powjedach, šo je šo tón muž šam šhudny a nišni narodžil, šo wón rady š šhudny a wopušchženny pschihadža a šo čže tež rady jejny pomoznik a šbóžnik byčž, dha špošna wona, šchto mēnju; wona bu šhuboko šhuta; žane šłowo psches jejny št njewušdže, ale šorže šyly rošjadu šo po jejnych šapanjenych lizach. Šo

chwili dżesche: „Haj, luby mužo, teho šym prjedy jara derje snata; ale nětk je pschejara posdže, ja šym jeho sapomniła a wopuszczila.“

Potom podach šo k tej dżowzy a pytach ju nawabicz, so by k thorej maczeri czahnyła a ju hladała. Lohko mi njebu, dżowfu k temu swólniwu sczinicz. Skónčnje pak mi polubi. Za šym tych ludži potom sašo wopytał a tu thoru žonu drje hiščeje w ložu, ale s radoščiwym woblicjom nawakał. Žako šo ju prajach, tak šo jej nětko dže, wotmolwi wona: „Tón lětar, wot kotrehož mi tehdy prajesčezje, je te mni pschischol. Hdyž tež hiščezje strowa nješym, dha dže šo mi tola jara derje. Hewať běch pschezo šama, nětk, hdyž tež tu nihtó njeje, nješym tola šama; ja rěczu potom wótšje s Anješom Žesušom a to je moje wješele. Za šym wam sa wasche wopytowanje jara dżakowna. Prjedy šym šebi husto žadała, so by tola šmjercz po mnje pschischła, ale nětk poruczam wschitko lubemu Bohu; je-li jeho woła, dha njech mje dom sawoła, hewať czakam hiščezje.“

Hdyž bě mješczanški mišionar thorej hiščezje nětotre trošchtne šłowa do wutroby položil, chzynšje woteńcz, ale thora jeho twjerdže dżeržesche a woprašča šo s tšchepjetozym hłošom: „Bych dha tež šo šthroblicz šmėla, duchowneho poprošycz dacz, so by mi Bože wotkasanje podať?“

„Sa šam k knjelej duchownemu póndu“, wotmolwi mješczanški mišionar, „a šym wěšty, so, prjedy hacz šo hodžina minje, pola wasz budže, jeli jeho doma namakam.“

„Ale ja sa wjele lět wjazy k Božemu blidu pschischła nješym, ja šym šwojeho sbóžnika wopuszczila.“

„Teho, kiž k njemu pschińdže, nočze wón wotpošacz“, rjefny na to tamny.

Po krótkim rozžohnowanju dżesche mješczanški mišionar wotšal, so by duchowneho pytał. Thora bu njesczěpliwá, jako šo jene šchtwórcz hodžiny po druhej miny a tón šlužobnik Boži hiščezje njepšchińdže; ale skónčnje šakłapa šo do durjom a wot mješczanškeho mišionara wjedzeny šastupi knješ, kotryž šo jako duchowny wošady prjódštaji. Za istwiczka bu k mašej zyrkwiczzy a psched ložom thoreje bu wołtar teho Anjesa pschihotowany. Šluboko hnuta dosta thora hnadnu hoščinu. Dofelž mějesche knješ duchowny sa pschichodne dny wot rano sahe hacz do wječor posdže w šwojim hamczje dželacz, dyrbiesche mješczanški mišionar šlubicz, so prawje bórny sašo pschińdže.

„Ale“, prajesche pschichodny džen thora k mišionarej, kiž pschi jeje ložu šedžesche, „wy dyrbicze mi sašo wo sbóžnym wumrjeczu powjedacz. Sa czuju, so so mnu k kónzej dže, a mam sa to, so šezje mi wot Boha póbšany, so byščezje mje nawuczil, tak móže człowjet sbóžnje wumrjecz.“

„Sbóžne wumrjecze“, wotmolwi mješczanški mišionar, „móže jeno tón sbóžnik špojczicz, ale wóndano šym šam pschi šmjertnym ložu holczizy tak prawje jasnje widžal, k czemu mješczanške mišionstwo je.“

„Powjedajczje mi wot teje holczizy“, proschesche thora s czichim hłošom. (Potracžowanje.)

Wobhlad w našim czasu.

Rhěžorowy džen w Šhorjelzu wotbymasche šo s najrjenškim wjedrom a s krašnej šwjatocznošču. Š rhěžorom běchu tež pschijėli prynz Bjedrich Leopold, rhěžorstwowy kanzler hrabja s Caprivi, minister dr. Bosse a wjele druhich wyšokich knješow. Wupyščenje města a hašow bě psches měru krašne a je měštej Šhorjelzej wjele pschipošnacza a džaka pschinješło. Šswjedženšku rěcz pschi pomniku dżeržesche superintendent Šchołta wo šłowje Jan. 20, 21: Měr budž s wami. Žako šo pomnik wotkry, špewasche šo narodny špew, kanony hrimotachu. Wojazy presen- terowachu a rhěžor pohlada nutrnje horje k wobrasej šwojeho njebo džeda. Wón bě šluboko pohnuty a wupraji šwój naj- wutrobnišči džak. Potom czahachu nimo wojazy a wjazy hacz 4000 starych wojakow. Rhěžor šo jara wješelesche nad šylnym marsčerowanju šwojich starych wojakow. Po tym, so bě šebi rhěžor hiščezje Šětrowu zyrkej wobhladał, wotdžerža šo šwjedženšta hoščina. Pschi tej šamej wunješe rhěžor šławu na Łužizy a dżesche šłedowaze šłowa: „Wosbėhaza šwjatocznošč je šo dołonjala. W wyšokoj rjanosczji šbėhnje šo pomnik mojeho njeboheho džeda. Wotpohlad k twarjenju tuteho pomnika je nastal se šaczucžom dżakownosczje žyłego luda sa šwojeho rhěžora. Duž šo džakuju Łužizy sa šaczuczja lubosczje a šwėrnosczje, kotrež je wona mojemu džedej, mojemu domej a mi napšchecžiwu pschinješła. Šzo džakuju měštej Šhorjelzej sa rjane a dostojne powitanje, kotrež je nam

pschihotowašo. W šhutnym czasu, moji knježa, šwjeczimny šwój šwjedžen, dwójzy šhutnym sa naš, kiž šmy šo jow šhromadžili. Psched 11 lětami rěczesche Žeho Maještoscz rhěžor k wam jara wazne šłowa. Twjerdže dżeržecz dyrbimy, šchtož je rhěžor Wylem dobył a štworil. Š temu trjeba našche wójško powyščenje a po- šylnjenje. Ššym lud prošyl, so by pjenješ k temu šwolil. Psched tym šhutnym prajšenjom, wot kotrehož wobstacze našcheho wótzneho kraja wotwišuje, dyrbja wschė druhe prajšenja našad štipicz. Šchtož hewať naš Mėmžow džėli, njech je na boť štajene, hdyž dže wo pschichod našcheho wótzneho kraja. Duž njech šteja Łužiza, kaž wschitke džėle kraleštwá šwėrne k kónje a wschitke němške narody šhromadžene wokolo šwojich wječow. W do- pomnjenju na wulki czasz psched 23 lětami, hdyž bu němšta jednota s hromadžje pschelatej krowju wobšamtnjena, pscheju, so by w pschichodže wótzny kraj šwoje wobstacze a šwoju šwobodu měl a piju na strowoscz a tyczje Łužizy a města Šhorjelza.“ Po hoščinje dasche šebi rhěžor hiščezje wschelafich knješow pschedštajicz, wobhlada pomnik prynza Bjedricha Šhorle a poda šo potom do Muzakowa. Še šerbškich wošadow běchu šo woješke towarštwá s Krjebje, s Klėtneho, s Rychwałda, s Bėteje Wody a se Ššlepeho na šwjedzenju wobdžėliše a mėjachu wješele, šwojeho lubeho rhěžora wobladacz a šo jeho lubošneho postrowjenja wješelicz.

Tseczi džen šwjatkow mějesche šo w Klėtnjanskej zyrkwi lėtuschi šwjedžen Mückenberškeho bibliškeho towarštwá. Šuba hošpobliva wošada bě šwój Boži dom krašnje se šwjatkownej pychu wu- pšchila. Šjenšča pycha bě hiščezje pošna kemsch, wulka šhroma- džena wošada, wošebje w šerbškej Božej šlužbje. W tej šamej přėdowasche k farar Wattar s Wóšlinka a doby šebi se šwojim móžnym, wofšchemjazym přėdowanjom wschė wutroby. Po tekšče Žes. 55, 10 a 11 pschedštajesche wón nutrnym pošłucharjam Bože šłowo jako njebjeski list, kotrehož špišaczel je wėczny Bóh a Wóczež šam, kotrehož wopšchijecze a wuškutkowanje je najkrašnišche a naj- móžnišche a kotryž my dyrbimy pschezo s nowa a nutrišcho a wješelscho s wutrobny m džakom pobožneho žiwjenja czitacz. Na němškej Božej šlužbje dżeržesche k. superintendent Rychtar s Benziga teho runja duchapošne a jadriwe přėdowanje wo Žap. škut. 17, 10—14. Wón wjedžesche wošadu na bibliški šwjedžen w Teša- loniku a pošakowasche, tak šu tam Bože šłowo horjewšali, šo w nim wobhonili a do njeho wėrili. Wutrobny džak šlužba wobėmaj knješomaj. Wėšezje je šebi Mückenberške bibliške towar- štwó psches tutón šwjedžen sašo wjele nowych pscheczelow pschi- dobyšo, kiž budža jeho požohnowany škut s wješelom móžnje pod- pjeracz. Kolekta thudeje wošady wuczini 63 hrimnow.

Š Muzakowa. Wo rhěžorowym wopyczje w Muzakowje šo nam pische: Bórny po pschikhadže Žeho Maještosczje do hrabinskeho hrodu kanony ššelerškeho towarštwá rhěžora postrowichu. Wječor šo dla šwjeczenja tuteho dnja w kupjelach konzert s pišany m po- šwėtlenjom parka wotbymasche. Bohužel drugi džen, 19. meje, na kotrymž hrimot kanonow s nowa šahrima, wjedro pschihodne njebė. W 10 hodžinach dopošdnja rhěžor s hrabinskej šwójbu a se šwojim pschemodom s hroda wotjėdže, so by šo na městno, hdyž dyrbiesche šo rhěžorowy dub šadžicz, podať a potom po parku wokolo jėšdžil. Šsadženške městno běchu wobštipile woješke towarštwá s hudžbnej kapaku a Muzakowške špewanske towarštwá, k kotrymž bě šo 24 mlódných rjaných šerbškich holzow a 8 małych holczkow, šerbšku puschnu njedželšku draštu šwoblekanych, pschisamtko. Hdyž rhěžor s wosa štupi, jena se šerbškich holzow wuštupi a jeho powita se šchtuczku w šerbškej rěczji, prajizy, so šo Ššerbja wješla, so móža rhěžora w drohej maczernej rěczji powitacz. Rhěžor chzyn pschėšwėd- czeny bycz, so budža Ššerbjo, kaž šu woni to w czěžkich czachach byli, dale a pschezo kralej a tšchesczjanškej zyrkwi šwėrni. Potom poda druha holza rhěžorej šwjězť zaktkow a tšeczja napišane šchtuczki, wot přėnjeje prajene, kotrež bě knješ duchowny Žurf na němški pscheložil. Rhěžor widomnje šwjėbeleny šnadny dar pschija a šo pscheczelnje džakuju k knjelej Žurkej, po boku šerbškich holzow štejazemu, praji: „Hdyž budže moja holza tak wulka, dyrbi šo tež tak wo šblekacz.“ Potom rhěžor s hrabju a pschemodom nimo frontow woješkich towarštwow dżesche a šebi jenotliwych pschėšhdow pschėd- štajicz da. Sa tutón czasz hudžba presen terowanski maršch pištasche. Tež špewanske towarštwá powitawšchi, dżesche rhěžor rhěžorowy dub šadžicz. Šchtom hižo hotowy w jamje štejesche. Wjes tym so rhěžor pjeršcz, na jemu podatej šopaczi ležazu, na forjenje czišnu, špewanske towarštwó špew: „Mój wótzny kraj“ a na to: „Čži w dobyczėrškim wėnzju šbožo“ špewachu. Šrabja Arnim šo na to Žeho Maještosczji sa šadženje duba podžakowa, kotryž, hdyž šo kóžde lėto šafeleni,

pschezo na dženšnišči džen dopomni. Se šlubom: šwěrn budžmy kžezorej a kžezorstwu kaž duby a wojumy pscheczimo swontownemu a šnutštownemu njepšcheczilej, a š tsifrócznej šlawu kžezorej, kotraž šchumjazy wothlóš namaka, knjes hrabja šwoje šłowa škónczi.

Na šwjatu Trojizu.

Jan. 3, 1—15.

Šlób: Nětt wješelcže šo, kšchesczenjo.

O Boža šwjata Trojiza,
Šchtó wušlědžicž cze móže!
Ty njeróšdžělna jednota,
Čže rošom nam'facž njem'že;
A jandželjo šej pschicrnju
Te woblicža psched krašnosčžu
A twojim wěcznym šwětkom.

We czěmnej nozy šym šo ja,
Mój Božo, k tebi podač,
Šso k tebi dušča šběhnyła,
Šsej wošchewjenje žadač,
Na twojej wulkej lubosčži,
O Jesu, šwětko w krašnosčži,
Pšches twoje džiwne ranj.

Bo mojim czělnym narodži
Byč wěcznje byl šhubjenny;
Ty k njebešam mje wušwoli,
Šsym š nowa narodženny,
Pšches wodu a psches Duča mje
A tej šbóžnosčži tam pschiwjedže,
Šsym k šbožu wušwolenny.

Špicž k njebju ničtó njemóže,
Hacž tón, kiž š njebja pschindže;
To šy ty, Jesu! Pšches tebe
Šso rjenje k njebju dojedže;
Maš š horja cžehnjesh ša šobu,
Šo k njebju džemy ša tobu,
Šdžez mamy dušchow šbóžnosčž.

Kaž Móššaf hada w pušcinje
Še powušchil psche khorosčž,
Tak tež našch šbóžnik na drjewje
Še cžerpil ša naš bolosčž;
Šchtóž džerži šo k tom' jehnjecžu,
Tón pschindže k wěcznom' wješelu
Po šemškej hubjenosčži.

Ta šbóžnosčž šwoju poknosčž ma,
Šchtó šatamacž mje móže!
Mje šdžerži šwjata Trojiza,
Šo njepanu ja nišdže:
Bóh Wótcže, Ššyno, Ducho, daj;
A tej šbóžnosčži nam pokasaj
Tsifróczne twoje plómjo.

Ta lubosčž Wótza šdžerži mje
A Jesuškowa hnada,
Tón šwjaty Duch mój trošchtač je,
Mje psched nješbožom šhowa,
Hacž junu pschemo jandželam
To šwjate, šwjate šaspěwam
Š džakownym pomušhlenjom.

E. S.

Rošprawa na lěto 1892/93.

Šsrjedu po šwjatkach měješče šo lětušča šłowna šhromadžišna towaršstwa pomozy ša študowazyč Šserbow, teho wažneho towaršstwa, kotryž šo džiwajo na pschichod naščeho lubeho šerbšleho luda ša to šlara, šo bychu duchowni, rěcznižy, lěkarjo a wučerjo šerbšleho jasyła bjes Šserbami škutkowali a džělali. Ta rjana wot psched-šydy towaršstwa knjesa šararja dr. Šalicha podata rošprawa šo lubym cžitarjam „Pomhaj Bóh“ tudy šdžěli jako napominanje, šo bychu šo lubi Šserbja šahorili ša to wulžy wažne towaršstwo a do njeho

šastupili. Š minjeneho 13. lěta towaršstwa pomozy je pschede wšchěm našpomnicž, šo buschtač w lonsčej porjadnej generalnej šhromadžišnje, 8. junija tudy wotbytej, ša pschichodne 6 lět dotalschi městopschedšyda ša pschedšydu a dotalschi pokladnik knjes pschekupž Měrsch jašo a to jenohšobnje wušwolenač, to ša dalsche 3 lěta wušpóšdnjene městopschedšydstwo šo wošamtny k. ašeporej Šanovškemu w Žitawje, kiž šo w bližšim cžagu do Budyščina pschekšydbli, pschepodacž a wušjeršownikaj knjesaj šeminarški wušchšchi wučerž Šiedler a tachant-ški wučerž Šral wostaschtač ša dalsche 6 lět w šwojim šastošnstwje. Dofelž pak šo k. pschekupž Měrsch, kiž bē do wóšbow woteshol, nochžyšče psches rošprawnika dacž naprošycž, šo by pokladništwo wobšhowač, dha hu w bližšim pošedženju pschedšydstwa a wušjerka 29. junija k. pschekupž Šruhll pschedšydnje ša pokladnika šhlabany a wupraji šo š wulkej pscheczělniwošcžu šwólniwy, pjenježne nalež- nosčže towaršstwa wobštaracž, ša cžož šmy jemu wulki džak winojcži; teho runja bē k. ašeporej Šanovškemu w tu šhwilu njemóžne, jako městopschedšyda šastupicž, na jeho město bu pschedšydnje k. šeminarški wušchšchi wučerž dr. Šrollmus wušwolenny, kiž bē tež hotowy, tutu funkciju pschijecž, ale dofelž šo bórny ša direktora do Šipška powola, šastupi definitivnje k. wušjeršownik Šiedler jako městopschedšyda do pschedšydstwa a na jeho město do wušjerka k. redaktor Šsmoleč. To šo šta we murjadnej generalnej šhromadžišnje, 9. januara tuteho lěta wotbytej, kotrejež powołanje bē dla legalneho wušwoljenja a ša- pišanja pola wušchnosčže trěbne. W njej bu tež knjesaj Šruhllaj pokladništwo definitivnje pschepodate. Dale buschtač w njej wušpóš- dostojnaj knjesaj šenior Šucžant a šarar lic. Šmisch ša cžestneju šobušstawow dla jeju wulchich šašlužbow wo Šserbowštwu pomjeno- wanaj, přěššchemu wošjewi to wošebita deputazija, š knjesow šararja Škale, pschekupža Šruhlla a referenty wobštejaza, pošlenišchemu bu to pišane; wobaj knjesaj štaj tuto cžestne šobušstawštwu š wješelosčžu a š džakom pschijakoj. Nowych šobušstawow je šo w pošlenim lěcže 9 pschijakoj, jich mjena šu š protokolow domidžecž. Šapiž šobu- stawow, na kotrymž hacž šem pobrachowasche, a pschehlad jich pschinoschškow je šo w bēhu lěta wudžělat, kaž bē šo to w pošedženju pschedšydstwa a wušjerka 29. junija wošamtnyko. W tutym poš- sedženju je šo wysche teho 735 hr. (800 hr. bē ša to k dispoziciji) bjes 13 študowazyč rošdžělilo, kiž bēchu wo podpjeru prošyli, a to jenemu po 100 hr., tšjom po 75, tšjom po 60, jenemu po 50, šchtyrjom po 40 a jenemu po 20 hriwnach. Bjes nimi bēchu 4 kandidacži a 1 šstudent bohawučenosčže w Šrašy, 1 šstudent boha- wučenosčže w Šipšku, 1 šstudent na lěkarštwu w Šipšku a 6 šseminarištow w Budyščinje, bjes nimi jedyn na kath. šseminarje. Kaž budže š pokladnišče rošprawy našhonicž, je jenož jedyn naš- hladnišchi dar (100 hr., wot k. wušpóšodšojneho šeniora Šucžanka po jeho 50 lětnym měšniškim jubileju šo pschepodač). Tóšchto šobušstawow je na pschinoschšč pošabnyko, budža šo teho dla dyrhjecž pominacž. Wročžile šo žane podpjeru nješju, šo bychu móhke něhžje druhim š wužitkom byč. W pošlenjej porjadnej generalnej šhromadžišnje bēchu wšchelazy knježa pscheczělniwe pschilubili, krotke towaršstwo nastupaze nastawil ša nowiny napišacž, šo by šo ššawna šedžbliwosčž dale bóle na njo wobročžila a šo pschezo wjazy wutrobem ša jeho wažne wotpošhladanja šhřělo. Ženož někoš šu šłowo džerželi. Šapitala je šo 900 hr. na macž khorowateho šand. wučerš- štwu (Šučžinka š Šoleschowa) k wulěšowanju w Šerbersdoršje ša 3% wušpóžčžilo; daň je šo wot njeho porjadnje wotwjedla, šchtož šo njehodži wo wšchěch podobnych pošžonkach prajicž. Na to mamy džělacž, šo bychmy móhli pschezo wjetšče podpjeru študowazyč pschiswolecž, pschetož študije lěto wot lěta wjetšče wopory žadaju. Trjebamy teho dla wjazy a to porjadnje pláčazyč šobušstawow, bohatsche dobrowólne dary, šwědomliwišče wročženja podpjerow a legaty še štrony šamožitych.

Tón mišosčžiwý Šnjes šchlituj še šwojej šhadnej ruku a šwojim bohатыm šohnowanjom nad našchim ša pschichod naščeho luda najwažnišchim towarštwom. Dr. Kalich, pschedšyda.

„Pomhaj Bóh“ je wot nětka niz jenož pola knjesow duchownych, ale tež we wšchěch psche- dawarňach „Šserb. Nowin“ na wšach a w Budyščinje dostacž. Na šchtwórcž lěta pláčži wón 40 up., jenotliwe cžišla šo po 4 up. pschedawaju.